

Attende Møde.

Lørdagen den 15de November 1892, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev op- læst og vedtagen.

Formanden: Paa Bladserne er siden forrige Møde omdelt Udvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Forandring af Lov om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 § 16, samt af Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkes- tilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889 § 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsre- visorernes Betænkning over Stats- regnskabet for Finansaaret 1890—1891.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 17—23.)

Uden for Udvalgets Indstillinger var intet yderligere Forslag fremkommet.

Formanden: Ærede Medlemmer ville vide, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Naar vi komme til Afstemning, vil der først blive stemt over Flertallets Indstilling, og hvis den vedtages, bortfalder Mindretallets; i modsat Fald stemmes der over den sidste.

Forhandlingen er aabnet, den ærede Ord- fører har Ordet.

Ordføreren (Rump): Medens Ud- valgets Flertal med Hensyn til Begrundelsen af sin Indstilling om at godkende Stats- regnskabet har henvist til, hvad der findes anført i de af Landstingets Udvalg tidligere over Statsrevisionens Arbejder afgivne Be- tænkninger, har Udvalgets Mindretal i Ud- valgsbetænkningen givet en nærmere Be- grundelse af sin Indstilling. Det ærede Medlem grunder denne paa sin Opfattelse af Grundlovens § 25, og til Støtte for denne Opfattelse paaberaaber han sig Ud-

taleser, der dels ere faldne paa den grund- lovgivende Rigsdag og dels senere frem- komne fra Politikere og andre Mænd. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, for det første, fordi jeg betvivler, at der under en fornyet Diskussion vil blive anført væsentlig andet, end hvad der er anført i de foreløbne Aar, da dette Spørgsmaal saa tidt har været drøftet, og dernæst, fordi jeg formener, at vor For- handling her i Dag mangler af aktuel In- teresse. Det er min Overbevisning, at ingen selv om der maatte blive anført ny Mø- nementer, vil stænke den nogen som helst Op- mærksomhed. Sagen er, at Betydningen af Forhandlingen her i Tinget over Stats- revisionens Betænkning har tabt sig. Den Gang, vi havde normale Forhold, da Stats- revisionen i Overensstemmelse med den ifølge Grundloven og deres Instruks paa- hvilende Forpligtelse sammenholdt Statsregn- skabet med Finansloven og saa, idet de i øvrigt indstillede Statsregnskabet til Godkendelse, eventuelt tog deres Forbehold med Hensyn til de Punkter, hvor der var Uoverensstem- melse, hvorefter Rigsdagen paa Grundlag heraf tog sin Beslutning, da haade selvfølge- lig baade Forhandlingerne i Tinget og den Beslutning, som blev tagen, sin store Betyd- ning. Da fremkom derved et naturligt Sup- plement til Finanslovbehandlingen og Finans- loven, idet det jo maatte betragtes som givet, at de Forbehold, som bleve tagne ved God- kendelsen af Statsregnskabet, maatte have en praktisk Betydning. Man maatte gaa ud fra, at Regeringen fremtidig vilde tage Hensyn til dem. Underledes stiller Forholdet sig, efter at den beklagelige Modsatting, som er opstaaet mellem de to Ting, har ført til det uheldige Resultat, at vi gennem flere Aar have maattet leve uden nogen ordinær Fi- nanslov, og at den ene Del af Statsre- visionen har ment som Følge deraf at maatte gøre Indstilling om, at Statsregnskabet ikke skal passere, hvilket atter har ført til, at de tidligere Indstillinger med Hensyn til de en- kelte Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Statsregnskabet og Finansloven, udebliver. Dette har, som jeg bemærkede, medført, at al Forhandling her angaaende denne Sag har tabt sin Betydning. Ja, hvis de to Ting kunde komme til en fælles Beslut- ning, vilde Sagen jo være en anden. Selvfølgelig vilde en fælles Beslutning, der gik ud paa at godkende Statsregnskabet, jo have sin meget store Betydning, men det samme vilde ogsaa være Tilfældet, hvis Tingene i Forening maatte komme til det Resultat, at Statsregnskabet ikke kunde pas- sere. Thi det vilde jo være en Vedtagelse,